

274

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 listopada 1956 r.

w sprawie uposażenia kontrolerów sanitarnych zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się dla kontrolerów sanitarnych zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia miesięczne uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota miesięcznego uposażenia zasadniczego w złotych
I	600 — 700
II	700 — 800
III	800 — 900

2. Kontrolerzy sanitarni otrzymują w ciągu pierwszych pięciu lat pracy uposażenie według stawki I, po pięciu latach w wysokości określonej dla stawki II i po dziesięciu latach w wysokości określonej dla stawki III.

§ 2. 1. Przejście do wyższej stawki uposażenia zasadniczego następuje z dniem 1 miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki w myśl § 1.

2. Minister Zdrowia określi szczegółowe zasady obliczania okresu pracy stanowiącego podstawę przejścia do wyższej stawki uposażenia.

§ 3. 1. Uposażenie określone w § 1 otrzymują kontrolerzy sanitarni przy zatrudnieniu 42 godziny tygodniowo.

2. W przypadku zatrudnienia w wymiarze godzin mniejszym lub większym niż określony w ust. 1, a nie przekraczającym 46 godzin tygodniowo, wypłaca się uposażenie za godzinę stanowiące 1/175 część uposażenia określonego w § 1.

3. W razie zatrudnienia w wymiarze większym niż 46 godzin tygodniowo, a także w razie zatrudnienia w porze nocnej lub w dni ustawowo wolne od pracy wypłaca się wynagrodzenie za godziny nadliczbowe zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy.

§ 4. 1. Kontrolerom sanitarnym zatrudnionym na stanowisku instruktora dezynfekcji, dezynsekcji, deratyzacji w stacji sanitarno-epidemiologicznej i w kolumnie sanitarnej — przysługuje się dodatek funkcyjny w wysokości 120 zł miesięcznie.

2. Dodatek funkcyjny w wysokości określonej w ust. 1 wypłaca się kontrolerom sanitarnym zatrudnionym w wymiarze określonym w § 3 ust. 1. Pracownikom zatrudnionym w

mniejszym wymiarze wypłaca się dodatek funkcyjny obliczony przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 3 ust. 2.

§ 5. 1. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 40% pobieranego uposażenia zasadniczego kontrolerom sanitarnym wykonującym czynności sanitarno-epidemiologiczne.

2. Za podstawę obliczania dodatku specjalnego przyjmuje się uposażenie zasadnicze bez uwzględnienia dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, w porze nocnej i w dni ustawowo wolne od pracy.

§ 6. 1. W razie przejścia kontrolera sanitarnego do innego rodzaju pracy niż określony w § 5 kontroler sanitarny traci prawo do dodatku specjalnego z dniem przeniesienia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przypadków przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety do lżejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia pracy w związku z ciążą. W takim przypadku kobiecie przysługuje dodatek specjalny do czasu ukończenia przerwy w pracy przysługującej w związku z porodem.

§ 7. Felczerom, którzy przed uzyskaniem uprawnień zawodowych byli zatrudnieni na stanowiskach kontrolerów sanitarnych, wlicza się do stażu pracy okresy zatrudnienia na stanowisku kontrolera sanitarnego po dniu ukończenia kursu dla kontrolerów sanitarnych — z odliczeniem dwóch lat.

§ 8. Kontrolerom sanitarnym, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali uposażenie wyższe od przysługującego w myśl niniejszego rozporządzenia, przysługuje się na czas pozostawania na dotychczasowym stanowisku dodatek wyrównawczy w wysokości odpowiadającej różnicy między tymi uposażeniami.

§ 9. Uchyła się:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 14, poz. 88 z późniejszymi zmianami) w części unormowanej w niniejszym rozporządzeniu;
- 2) pkt 2 w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie dodatków specjalnych dla pracowników zakładów społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 110).

§ 10. Wykonanie rozporządzenia powierza się Ministrom: Zdrowia, Kolei i Finansów.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz